

Sygn. akt II K 259/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Sebastian Jeziórski

przy udziale prokuratora Piotra Barczewskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27.10. i 7.12.2016 r.

sprawy przeciwko

P. Ł. urodz. (...)

w P.

syna W. i K. z d. J.

oskarżonego o to, że: w dniu 28 listopada 2015 r. w msc. Góra, woj. (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki D. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości I– 0,42 mg/l, II – 0,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim, sygn. akt II K 14/15 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

orzeka

I. Uznaje oskarżonego P. Ł. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. i za to na mocy 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.

III. Na mocy art. 43a § 2 k.k. zobowiązuje oskarżonego do uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

IV. Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 2 Ustawy o kosztach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych w kwocie 324 (trzysta dwadzieścia cztery złote) złote i 95 (dziewięćdziesiąt pięć) groszy.

Sygn. akt II K 259/16

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 7 grudnia 2016 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej, ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 4 marca 2015 r. Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim uznał oskarżonego P. Ł. za winnego prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Oskarżonemu wymierzono za ten czyn karę 70 stawek dziennych grzywny i środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 12.03.2015 r. Zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych obowiązywał w okresie od dnia 26.12.2014 r. do dnia 26.12.2015 r.

Dowód:

- odpis wyroku (k.25),
- pismo Starostwa Powiatowego (k.54 zbioru A).

W dniu 28 listopada 2015 r., mimo iż znajdował się w stanie nietrzeźwości oskarżony podjął jazdę samochodem marki D. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, został zatrzymany do kontroli drogowej w miejscowości G.. W wyniku badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu okazało się, że oskarżony znajdował się pod wpływem 0,42 mg/l o godzinie 2.43 i 0,40 mg/l o godzinie 2.45.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego (k.19, 57 zbioru A, 18-19),
- zeznania K. W. (k.36v,38),
- protokół zatrzymania (k.2 zbioru A),
- protokół użycia alkometru (k.4 zbioru A).

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego podczas pierwszego przesłuchania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.19 zbioru A). Podał, że w dniu zdarzenia spożywał alkohol w ilości 2-3 kieliszków wódki, wsiadł świadomie do samochodu i pojechał do kolegi, zatrzymała go Policja. Podczas kolejnego przesłuchania (k.57) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że ojciec nie wrócił do pracy, on nie pracuje, pomaga mamie w utrzymaniu domu. W trakcie rozprawy przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień, odpowiadał na pytania (k.18-19). Podał, że jechał z N., przejechał około 10 km. Był skazany za podobny czyn, ale minęło od niego 11 miesięcy. Podjął jazdę po pewnym czasie od spożycia alkoholu. Podjął pracę po okresie braku zatrudnienia, dostał w niej podwyżkę.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż znajdują potwierdzenie w protokole zatrzymania (k.2 zbioru A), użycia alkometru (k.4 zbioru A) i zeznaniach K. W. (k.36v,38).

K. W. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.36v), iż zatrzymał do kontroli drogowej pojazd D. (...), kierował nim oskarżony, kierowca został poddany kontroli trzeźwości z wynikami 0,42 mg/l i 0,40 mg/l. Podczas rozprawy zeznał (k.38), że nie pamiętał szczegółów zdarzenia, zatrzymali kierującego samochodem D. (...) w miejscowości G. lub J.. Od mężczyzny czuć było zapach alkoholu, został on zatrzymany i przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego, protokole zatrzymania (k.2 zbioru A) oraz użycia alkometru (k.4 zbioru A).

Sporządzone w toku postępowania dokumenty w postaci: protokołu użycia alkomatu (k.4), protokołu zatrzymania (k.2), odpisu wyroku (k.35), obliczenia kary (k.37) zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, były sporządzone bezstronnie i obiektywnie, nie były kwestionowane przez strony, stąd stały się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Ustalony stan faktyczny stanowi spójną, logicznie uzasadnioną całość. Poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności popełnienia czynu przypisanego oskarżonemu nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Udział w ruchu drogowym, a zwłaszcza prowadzenie pojazdu w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym wymaga rozważli i zachowania ostrożności, by uniknąć wszelkich zagrożeń bezpieczeństwa w tym ruchu. Ruch lądowy odbywa się różnymi pojazdami i na różnych drogach, ale każdy z uczestników ruchu obowiązany jest przestrzegać przepisów i zasad bezpiecznego korzystania z drogi. Oskarżony naruszył podstawowy warunek bezpiecznego uczestnictwa w ruchu lądowym w postaci obowiązku trzeźwości uczestników ruchu, wyrażonego w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W dniu 28 listopada 2015 r. oskarżony prowadził samochód około godziny 1-ej w miejscowości G., będąc w stanie nietrzeźwości, gdyż stężenie alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu wynosiło 0,42 mg/l, a drugie badanie wykazało wynik niższy o 0,02 mg/l. Ten stan nietrzeźwości spowodował, że stwarzał zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, mógł spowodować kolizję lub wypadek drogowy. Ponadto przed zdarzeniem oskarżony był już prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Był to wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 4 marca 2015 r., sygn. akt II K 14/15, wyrok uprawomocnił się w dniu 12.03.2015 r. Wówczas Sąd orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku (k.25). Środek ten obowiązywał od dnia 26.12.2015 r. do dnia 26.12.2016 r. (k.54 zbioru A).

Czyn oskarżonego należy zakwalifikować jako przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k., gdyż polegał na tym, że oskarżony poruszał się pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, który ustalony został przez ustawodawcę w art. 115 § 16 pkt 2 k.k. na 0,25 mg/l alkoholu w litrze wydychanego powietrza. Oskarżony przekroczył ten ustawowy próg nietrzeźwości o 0,17 mg/l. Ponadto oskarżony przed zdarzeniem został uznany za winnego tego, że prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości i orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów, który niewątpliwie obowiązywał w dniu zdarzenia (k.25, 54 zbioru A).

Oskarżony ma 22 lata, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, zdobył wykształcenie zawodowe, pracuje i zarabiał ok. 2.600 złotych miesięcznie (oświadczenie z k.18), był jeden raz karany (k.13). Z wywiadu środowiskowego (k.28-30) wynika, że mieszka z rodzicami, uczestniczy w kosztach utrzymania mieszkania, poprawnie funkcjonuje w środowisku rodzinnym.

Stopień społecznej szkodliwości czynu był znaczny, gdyż stan nietrzeźwości oskarżonego przekraczał ustawowo dopuszczalną możliwość prowadzenia pojazdu mechanicznego o 0,17 mg/l, przez co oskarżony zagrażał bezpieczeństwu w ruchu drogowym. Stopień winy oskarżonego nie był mały, ze względu na uprzednią karalność oskarżonego, i to za podobne przestępstwo (k.13).

Kara powinna przekonać oskarżonego i ogół społeczeństwa, że popełnianie przestępstw nie jest opłacalne i zamiast spodziewanych korzyści przynosi dolegliwości. Celem kary jest również kształtowanie w społeczeństwie szacunku dla norm prawnych oraz wskazywanie, że reguły bezpiecznego użytkowania dróg publicznych obowiązują wszystkich i należy w taki sposób prowadzić pojazdy by uniknąć możliwych i przewidywalnych zagrożeń bezpieczeństwa, a tym samym zapobiegać wypadkom i kolizjom na drogach. Oskarżony umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w komunikacji lądowej, stwarzał przez to zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Karygodnym jest zwłaszcza to, że oskarżony był już sądownie karany za podobne przestępstwo.

Do okoliczności obciążających należy zaliczyć przede wszystkim nagminność przestępstw prowadzenia pojazdów pod wpływem alkoholu w całym kraju i naruszenie przez oskarżonego tej samej normy prawnej, mimo że od poprzedniego wyroku minęło 8 miesięcy, na korzyść oskarżonego przemawia stosunkowo niewielki stopień nietrzeźwości (k.4 zbioru A), popełnienie wcześniej tylko jednego przestępstwa (k.13) i pozytywny wywiad środowiskowy (k.28-30).

Zwrócić uwagę należy, że z dniem 18 maja 2015 r. istotnej zmianie uległ Kodeks Karny w części dotyczącej sprawców przestępstw z art. 178a § 1 i 4 k.k., gdyż po tym dniu orzeka się zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio i obligatoryjnie orzeka świadczenie pieniężne w kwocie co najmniej 10.000 złotych.

Biorąc pod uwagę wyżej omówione cele kary i warunki oraz właściwości osobiste oskarżonego Sąd uznał, że karą adekwatną i sprawiedliwą oraz zdolną spełnić cele wychowawcze i poprawcze wobec oskarżonego powinna być kara 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z treścią art. 69 § 1 i 2 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary do 1 roku pozbawienia wolności wymierzonej sprawcy, jeśli warunki i właściwości osobiste sprawcy, jego postawa, dotychczasowy sposób życia i zachowanie po popełnieniu przestępstwa wskazują na uzasadnione przypuszczenie, że sprawca nie popełni więcej czynów karalnych. Jednak ustawodawca przewidział w treści art. 69 § 4 k.k., że warunkowe zawieszenie wykonania kary w sytuacji skazania za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. może nastąpić tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Szczególnie uzasadniony wypadek powinien obejmować całość strony podmiotowej i przedmiotowej zdarzenia oraz szczególną sytuację sprawcy. Mogłoby to dotyczyć sprawcy prowadzącego pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości zbliżonym do minimalnego stopnia, a jednocześnie prowadzącego pojazd na bardzo krótkim odcinku drogi.

Oskarżony prowadził samochód w stanie nietrzeźwości przekraczającym ustawowy próg o 68 %, jest zdrowy, w pełni intelektualnie sprawny, nie znajduje się w trudnej sytuacji życiowej lub rodzinnej. Jego sytuacja życiowa należy do normalnych, typowych. Nie ma zatem w niniejszej sprawie możliwości zawieszenia wykonania kary, gdyż nie zachodzą szczególnie uzasadnione względy przemawiającego za takim zawieszeniem wykonania kary.

Podsądny umyślnie naruszył reguły bezpieczeństwa ruchu drogowego i zgodnie z treścią art. 42 § 3 k.k. obligatoryjnym jest wobec niego orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio. Zgodnie z treścią art. 43a § 2 k.k. orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie co najmniej 10.000 złotych jest obligatoryjne wobec oskarżonego. Okoliczności sprawy przemawiają za orzeczeniem tego świadczenia w minimalnej wysokości.

Oskarżony ma stałą pracę i może uiścić koszty postępowania, które nie powinny być przerzucone na podatników.